

lægge Afgift paa Ol og Brændevin. Saa siger man: Derved lægger man ingen Byrde paa Smaaafolk; thi de kunne bare lade være med at bruge Ol, de kunne bare lade være med at bruge Brændevin, saa frigjøre de sig for denne Afgift; indenfor en vis Grændse, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, kan der være Noget i denne Betragtning, men det Faktiske vil være, at en forhøjet Afgift her vil komme til at hvile som en forøget Pengebyrde paa Befolkningen. Ganstke paa samme Maade siger man til Forbrugerne af Kunstsmør, at de lide jo ingen Urret, de kunne gaa hen og blande de farve Smørret selv. Ja, det har man ganstke Ret i, at de kunne det, men der maa bemærkes, at der er det Uder derved, at det sker ikke. Den faktiske Følge af, at der tilbydes en mindre appetitlig Vare, er den, at denne Vare ikke bliver brugt eller i alt Fald brugt i meget mindre Omfang. I Forbindelse hermed skal jeg dog indrømme, at de to Paragrafer spille en forskjellig Rolle. Medens Forbudet mod Blandingen nogenlunde er det samme som Forbud, vil § 7 netop være, som det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) siger, en Hjælp til at hæmme Forbruget deraf, selv om den ikke fuldstændig hindrer det.

Det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) dvælede ved det Fremtidsbillede, han saae af en Agrarpolitiks Udvikling her i Landet, og han sagde, at det vilde komme frem i Form af Statskontrol, Statsbestyttelse, alle de gamle nationalliberale Theorier om Frihandel og Eligt kunne kastes i Papirskurven, nu gif der en ny Sol op. Det forbausede mig i overordentlig høj Grad at høre denne Betragtning blive gjort gjældende; thi at forene Agrarpolitik og Bestyttelse i et Land som Danmark, det gaar mig aldeles over Tætte. De vide jo, hvorledes Forholdene have udviklet sig, hvorledes de for Tiden staa og hidtil have staaet i Amerika, at der er to store politiske Partier, det ene væsentlig et Landboparti og det andet et Kjøbstadsparti, og at Landbopartiet holder paa Frihandelen, medens Kjøbstæderne naturligtvis holde paa Bestyttelsen. Det er indlysende, saasom Amerika er et Land, der udfører Landbrugsprodukter i saa aldeles overveieende Omfang, at Landbruget meget godt veed, at det ikke kan beskyttes ved nogen Told. De Herrer skulle lægge Mærke til og ogsaa tage Hensyn til, at i det Dieblit, Spørgsmaalet er om Bestyttelse for Landbruget under den ene eller den anden Form, hvad enten det er direkte eller indirekte, aabenbart eller skjult, saa har det een Følge, og det er, at de øvrige Samfundsclasser ville kræve med endnu større

Styrke end nogeninde Bestyttelse for allederes Industrigræne. Det er allerede fremme, som de Herrer ville have lagt Mærke til. Jeg tror, det er i Gaandværkerbladet, at netop denne Konklusion er draget: Naar Landmændene ville have højere Priser for deres Smør, og de Andre maa betale det, saa kræve de Bederlag paa andre Omraader. Jeg tror, at den naturlige agrariske Politikk, som jeg af fuldt Hjerte vilde slutte mig til, netop er den omvendte, nemlig at sige: Vi Landmænd have haaret Broderparten af alle Byrder gennem Bestyttelse af de andre Samfundsclasser, vi kræve som vor Ret Bederlag for tidligere Tidens Ugunst ikke saaledes, at den store Bestyttelse skal falde over Ende paa en Gang — vi ville ikke slaa Noget i Stykker — men den skal efterhaanden normeres og lempes, saaledes at det ikke ogsaa fremtidig er os, der skal bære Broderparten. Men det Modsatte, at oprette en agrarisk Politikk og rejse Bestyttelsens Fane over den, anser jeg for at være det Alleruvimeligste. (Holstein-Ledreborg: Det er der aldrig Noget, der har tænkt paa!) Ja, jeg henviser ærede Medlemmer til, hvad Tidenden derom vil sige. Enhver, der har hørt det ærede Medlems Foredrag forleden, vil ikke være i nogenjombest Tid vil derom. Jeg er overbevist om, at der maasse ikke findes et Medlem her i denne Sal, der ikke giver mig Ret i denne Opfattelse. (En Stemme: Det er ikke Bestyttelse af Landbruget). Det er mig aldeles ligegyldigt, hvilket Navn man giver det. Det er ikke Navneværdien, det her dreier sig om, men den Bevægelse, der gaar ud paa at skaffe sig højere Priser for sine Frembringelser ved at faae andre Samfundsclasser til at betale dyrere, den er det, som det gjælder om, saa kunne de kalde det Bestyttelse, eller hvad de vil, det vil have samme Virkning med Hensyn til de Krav, der stilles fra andre Samfundsclasser. (Modsigelse af Holstein-Ledreborg). Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men derom kan der vitterlig ikke disputeres.

Det ærede Medlem siger, at det, hvorm det gjælder her, er at opnaa Samarbejde med Landsthinget, og derfor skulle vi søge de Forbindelser, vi kunne faae. Hvad dette Samarbejde angaar, da er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, men jeg ønsker dog, for at der overhovedet kan blive Tale om Samarbejde, at vide Landsthingets Mening. Saa længe man ikke kjenner en Lands Mening eller Stilling, vil man dog vitterlig ikke kunne tage Hensyn dertil. Naar Landsthingets Mening om det her omhandlede Spørgsmaal kommer til at foreligge, saa skal Ingen være villigere end jeg til at deltage i Samarbej-